

Νέοι ηλικίας 15-18 ετών συμμετείχαν σε έρευνα της «Employ Σύμβουλοι Σταδιοδρομίας» για τις σπουδές, την εργασία και το μέλλον τους

Τι δουλειά θέλει η γενιά της κρίσης

Ρεπορτάζ
ΝΙΚΟΛΙΤΣΑ ΤΡΙΓΚΑ

Στον τουρισμό, στη γεωργία, τη ναυτιλία, την πληροφορική και τις μεταφορές «βλέπουν» την επαγγελματική τους αποκατάσταση οι σημερινοί 18άρηδες, αλλά αν δεν υπήρχε η οικονομική κρίση να τους πιέζει θα προτιμούσαν να σπουδάσουν ιατρική, ψυχολογία, βιολογία, αγγλική φιλοσοφία, στρατιωτικές σχολές και φυσικοθεραπεία. Επίσης σχεδόν κανείς δεν ενδιαφέρεται πλέον για την επαγγελματική αποκατάσταση σε θέσεις του Δημοσίου, ενώ ελάχιστοι πιστεύουν ότι στα επόμενα 6-8 χρόνια, όταν δηλαδή θα ολοκληρώσουν τις σπουδές τους, η κατάσταση στη χώρα μας θα έχει βελτιωθεί. Οι 18άρηδες είναι απογοητευμένοι με την κατάσταση στην Ελλάδα και σε ποσοστό που ξεπερνά το 40% δηλώνουν ότι θα αναγκαστούν να μεταναστεύσουν στο εξωτερικό χωρίς αυτό να αποτελεί και επιθυμία τους. Τα συμπεράσματα αυτά προέρχονται από έρευνα που διενεργήθηκε σε δείγμα της «γενιάς Κ», όπως την ονόμασαν οι ερευνητές, δηλαδή της γενιάς της κρίσης. Πρόκειται για τα παιδιά τα οποία φέτος έδωσαν Πανελλήνιες, ξεκινώντας τη φοίτησή τους στο Γυμνάσιο το 2010, τη χρονιά που σηματοδοτείται η έναρξη της κρίσης.

Το δείγμα

Η έρευνα πραγματοποιήθηκε από την «Employ Σύμβουλοι Σταδιοδρομίας» σε δείγμα 790 μαθητών ηλικίας 15-18 ετών, το χρονικό διάστημα Μάιος - Ιούλιος 2016, και συμμετείχαν μαθητές από όλες τις περιφέρειες της χώρας εκτός των περιφερειών Βορείου Αιγαίου και Ιονίων Νήσων. Σύμφωνα με την έρευνα, οι μαθητές της «γενιάς Κ» θεωρούν ως σημαντικότερο κριτήριο για να επιλέξουν σπουδές τις κλίσεις και τα ενδιαφέροντά τους (ποσοστό 70,93%), ενώ το τελευταίο που τους απασχολεί πλέον είναι η φήμη ενός τμήματος-επαγγέλματος (ποσοστό 0,70%). «Ενδιαφέρον είναι πως η σίγουρη επαγγελματική αποκατάσταση-διορισμός στο Δημό-

σιο ως κριτήριο επιλογής συγκριτικά με παλαιότερη μελέτη δεν αποτελεί πλέον βασικό κριτήριο επιλογής, καθώς εν αναθέσει με τη σχετική έρευνα του 2008 η "σιγουριά" του Δημοσίου αποτελούσε κριτήριο για το 51,6% σε αντιδιαστολή με την παρούσα μελέτη όπου το σχετικό ποσοστό κατακλίθηκε στο 14,36%. Σαφώς και καταλυτικό παράγοντα σε αυτήν τη μείωση αποτελεί το γεγονός πως οι μαθητές πλέον θεωρούν από δύσκολη έως και ανύπαρκτη την πρόσβαση στο Δημόσιο ως επαγγελματική διαδρομή» τονίζει στο «Εθνος» ο κ. Χρήστος Τασουάνης, σύμβουλος σταδιοδρομίας της Employ. Μερικά επίσης ενδιαφέροντα συμπεράσματα της έρευνας είναι τα εξής:

1. Η αξία των μεταπτυχιακών

Το 63,10% θα επιθυμούσε να συνεχίσει μεταπτυχιακές σπουδές, ενώ μόλις το 10,16% θα επιθυμούσε να εργαστεί ως υπάλληλος. Παράλληλα, αξιόλογο είναι το ποσοστό (15,33%) των νέων ανθρώπων που παρά την αρνητική περιρρέουσα ατμόσφαιρα θα επιδίωκαν την επιχειρηματικότητα αλλά και τη συστηματική ενσκόληση με την έρευνα (11,41%). Βέβαια η συντριπτική πλειονότητα στρέφεται στις μεταπτυχιακές σπουδές, γεγονός που επεξηγεί την εκτίναξη των μεταπτυχιακών προγραμμάτων στη χώρα μας αλλά και το συνεχόμενο ρεύμα προς το εξωτερικό για την απόκτηση ενός μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών.

2. Ο κλάδος με τις καλύτερες συνθήκες εργασίας

Οι μαθητές της «γενιάς Κ» θεωρούν πως καλύτερες συνθήκες εργασίας θα βρουν στον κλάδο του τουρισμού (20,17%) και στα Σώματα Ασφαλείας - Ενοπλες Δυνάμεις (18,32%), ενώ χειρότερες στον κατασκευαστικό κλάδο. Αρκετά καλές εκτιμώνται οι συνθήκες στον κλάδο πληροφορικής - νέων τεχνολογιών (16,47%) από τα παιδιά, ενώ εκτιμούν πως τις πιο αρνητικές συνθήκες τις αντιμετωπίζουν εργαζόμενοι στον νομικό (1,85%) και κατασκευαστικό κλάδο (1,68%).

3. Ο κλάδος με τις καλύτερες μελλοντικές προοπτικές στην Ελλάδα

Σύμφωνα με τις απαντήσεις των ερωτηθέντων, καλύτερες προοπτικές για το μέλλον φαίνεται να παρέχουν ο τουρισμός (25,98%), η πληροφορική (24,62%), η γεωργία - πρωτογενής τομέας (17,62%), η ναυτιλία - μεταφορές (9,23%), και σύμφωνα με τις εκτιμήσεις

σκολοπιότητας η «βαριά» βιομηχανία της χώρας μας, οι «παραδοσιακές» αξίες και δυνάμεις της ελληνικής πραγματικότητας (πρωτογενής τομέας και ναυτιλία) αλλά και οι αναδυόμενες ευκαιρίες που ενδεχομένως προσφέρουν η πληροφορική και το Διαδίκτυο. Εξάλλου, δεν ήταν τυχαία και η αλματώδης εκτίναξη των βάσεων των τουριστικών σχολών στις βάσεις των Πανελληνίων.

Τον διορισμό στο Δημόσιο επιθυμεί μόλις το 14,36% των νέων, ενώ σε αντίστοιχη έρευνα του 2008 το ποσοστό αυτό έφτανε στο 51,6%

τους μόλις το 0,51% πιστεύει πως ο νομικός κλάδος έχεις θετικές προοπτικές στην Ελλάδα όπως και μόλις το 0,34% διαπιστώνει το ίδιο για τον κατασκευαστικό κλάδο και τα συναφή επαγγέλματα. Στο συγκεκριμένο ερώτημα κρίνεται σαφής η επίδραση της κρίσης στη διαμόρφωση της άποψης των νέων, όπου φαντάζουν ως ηλιθιότητες απα-

4. Το σημαντικότερο εμπόδιο στην επιλογή σπουδών και επαγγέλματος
Ως σημαντικότερο εμπόδιο για να μπορούν να επιλέξουν απρόσκοπτα τις σπουδές τους οι ερωτηθέντες μαθητές αξιολογήθηκε η οικονομική κρίση (ποσοστό 41,36%) και μόλις το 5,58% ανέφερε την παρέμβαση-πίεση των γονιών. ●

Η ΑΠΟΨΗ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Στρατιωτικές
σχολές για την
αποκατάσταση

Οι νέοι, που φέτος είναι στην τελευταία τάξη του Λυκείου και ετοιμάζονται να δώσουν εξετάσεις για να εισαχθούν στα ιδρύματα της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, δεν έχουν αιταπίτες. Ξέρουν ότι θα δυσκολευτούν πολύ να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους και ακόμη περισσότερο να βρουν δουλειά στην Ελλάδα.

Στην πλειονότητα τους πιστεύουν ότι θα χρειαστεί να φύγουν στο εξωτερικό προκειμένου να βρουν δουλειά και ελπίζουν ότι μπορεί κάποτε να ξαναγυρίσουν εάν φτιάξουν τα πράγματα στην πατρίδα μας.

Έχουν πολύτιμο στήριγμα τους γο-

Η κατάσταση για τους νέους είναι πολύ δύσκολη και επιδεινώνεται ακόμα περισσότερο από την οικονομική αδυναμία των γονιών

νείς τους οι οποίοι κάνουν τεράστιες θυσίες προκειμένου να τους βοηθήσουν να σπουδάσουν, ενώ τους στηρίζουν ψυχολογικά λέγοντάς τους ότι θα είναι δίπλα τους προκειμένου να τους βοηθήσουν και μελλοντικά ώστε να εξασφαλίσουν μια καλύτερη ζωή.

Προτεραιότητα

Όπως τονίζει στο «Εθνος» ο Δημήτρης Πανπής, μαθητής Γ' Λυκείου, η «πρώτη μου προτεραιότητα είναι να σπουδάσω στρατιωτικός γιατρός, γιατί μου αρέσει η Ιατρική και γιατί θα έχω άμεση επαγγελματική αποκατάσταση.

Γι' αυτό και το επιλέγω από την απλή Ιατρική που γνωρίζω ότι είναι δύσκολο πια να βρεις δουλειά στη χώρα μας. Ξέρω όμως ότι ο στόχος είναι δύσκολος.

Για να καταλήξω σε αυτή την απόφαση έκανα τεστ επαγγελματικού προσανατολισμού και αυτό το επάγγελμα εμφανίστηκε ως πρώτη επιλογή».

Όπως λέει ο ίδιος, «η κατάσταση σήμερα για τους νέους είναι πολύ δύσκολη και αν οι γονείς δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να βοηθήσουν γίνεται δυσκολότερη. Γι' αυτό και σε αυτή την περίπτωση τα παιδιά πρέπει να προσπαθήσουν

περισσότερο ώστε να μπορέσουν μελλοντικά να μπου με επιτυχία στην αγορά εργασίας.

Πάντως οι γονείς μας γενικά ενώ έχουν τεράστιες δυσκολίες προσπαθούν να μας στηρίζουν ψυχολογικά.

Φυγή στο εξωτερικό

Όσο με αφορά πιστεύω ότι τελικά θα χρειαστεί να φύγω στο εξωτερικό όταν τελειώσω τις σπουδές μου προκειμένου να δουλέψω αφού εδώ δεν υπάρχουν ευκαιρίες για επαγγελματική αποκατάσταση τόσο στον δημόσιο τομέα όσο και στον ιδιωτικό.

Προσπαθώ να μην κάνω άσχημες σκέψεις αλλά ξέρω ότι αν δεν πετύχω σε μια κορυφαία σχολή, τα πράγματα θα είναι δύσκολα».

Ανάλογες είναι οι σκέψεις και οι προβληματισμοί και για τη Χαρά Παναγοπούλου, μαθήτρια Γ' τάξης στο 39ο Λύκειο Κυψέλης, η οποία υπογραμμίζει ότι έχει δύο επιλογές, τη σχολή Ναυπηγών του ΕΜΠ ή τη Σχολή Ευελπίδων και εξηγεί γιατί: Στη Ναυπηγών γιατί μου αρέσουν τα καράβια και στην Ευελπίδων γιατί μου αρέσει ο τρόπος ζωής και η πειθαρχία αλλά και η επαγγελματική αποκατάσταση που είναι μεγάλο πλεονέκτημα. Φοβόμαι ότι μπορεί να μην καταφέρω να εισαχθώ σε καμία από τις δύο αλλά ελπίζω.

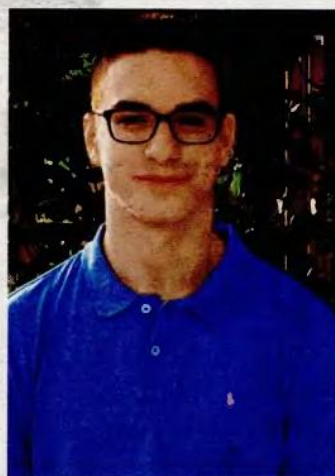
Έχω ξεκινήσει ήδη να διαβάζω πολύ και συστηματικά σε καθημερινή βάση.

Έχω σκεφτεί με την πρώτη ευκαιρία να φύγω και θα πάω στο εξωτερικό γιατί θα έχω περισσότερες ευκαιρίες και θα είναι μια καλή εμπειρία ζωής.

Και ίσως αν κάποτε φτιάξουν τα πράγματα, να γυρίσω πίσω.

Οι μεγάλοι καταλαβαίνουν την αγωνία μας και προσπαθούν να μας καθησυχάσουν. Μας λένε ότι θα μας βοηθήσουν να φύγουμε στο εξωτερικό για να κάνουμε μια καλύτερη ζωή.

Θα ήθελα η ζωή μου να έχει μια σταθερότητα στο μέλλον και να μη ζω διαρκώς με την αγωνία για το τι θα κάνω και πώς θα ζήσω».

ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ Λυκείου Δημήτρης Πανπής, Χαρά Παναγοπούλου και ο σύμβουλος Χρήστος Τσουσόνης μιλούν στο «Εθνος»

Η ΑΠΟΨΗ

Του
ΧΡΗΣΤΟΥ
ΤΣΟΥΣΑΝΗ*

Επιλογές
σε νέο τοπίο

Τόσο στο παρελθόν όσο και -ακόμη πιο έντονα- στο παρόν και στο κοντινό μέλλον, ο σχεδιασμός της εκπαιδευτικής και επαγγελματικής πορείας του κάθε ανθρώπου αποτελεί και αποτελεί μία από τις σπουδαιότερες αποφάσεις που καλείται να λάβει.

Μια απόφαση που έχει να κάνει με πλήθος δεδομένων, όπως οι κλίσεις, τα ενδιαφέροντα, τα οικογενειακά και ευρύτερα κοινωνικοοικονομικά δεδομένα, αλλά και συχνά απρόβλεπτους παράγοντες, όπως για παράδειγμα η οικονομική κρίση.

Ο επαγγελματικός προσανατολισμός είναι η βασικότερη παράμετρος για να κάνει ο μαθητής ή ο νέος την πλέον εύστοχη επιλογή, για την σταδιοδρομία του, ειδικά στη σύγχρονη εποχή που οι σταθερές όπως ο διορισμός στο Δημόσιο, η οικογενειακή επιχείρηση κ.λπ. δεν μπορούν να αποτελούν σημείο αναφοράς όπως παλαιότερα ή ασφαλές κριτήριο για την επιλογή σπουδών και επαγγέλματος.

Η διαρκώς μεταβαλλόμενη αγορά εργασίας αλλά και οι μελλοντικές συνθήκες που διαμορφώνονται με την παγκοσμιοποίηση και την τεχνολογική εξέλιξη, καταδεικνύουν περίτρανα μια βασική σταθερά για τον σωστό σχεδιασμό της επαγγελματικής μας πορείας: ο κάθε μαθητής να κάνει την καλύτερη δυνατή επιλογή που θα ταιριάζει με τις κλίσεις του, έχοντας πληροφορηθεί σωστά για τα εκπαιδευτικά και επαγγελματικά δεδομένα και στοχεύοντας στην καλλιέργεια σχετικών δεξιοτήτων.

Αυτός είναι και ο ρόλος μας ως συμβούλων και λειτουργών επαγγελματικού προσανατολισμού: να πληροφορήσουμε σωστά τα παιδιά και τους νέους για να σχεδιάσουν με αντικειμενικό και ειλικρινή προγραμματισμό τις επιδιώξεις και τα όνειρά τους.

*Ο Χρήστος Τσουσόνης είναι σύμβουλος σταδιοδρομίας

ΣΕ ΚΛΑΔΟΥΣ όπως ο τουρισμός, η γεωργία, η ναυτιλία και η πληροφορική στρέφονται οι νέοι για την επαγγελματική τους αποκατάσταση